

येनात्याधिक्येन माहात्म्येन नोऽस्मदर्थमिदं राष्ट्रं स्वेन पयसा
स्वकीयेन वृष्टिजलेन व्युनक्तु विशेषेण क्लेदयतु ॥

अथ पञ्चमीमाह । “यास्ते विशस्तपसा सम्बभूवुः । गायत्रं
वत्समनुतास्त आगुः । तास्त्वाविशन्तु महसा स्वेन । सम्माता पुत्रो
अभ्येतु रोहितः” [२] इति । हे रोहित प्रजापते त्वदीयेन
तपसा या विशः प्रजाः सम्बभूवुः । तथा ह्यन्यत्रास्मायते, स
तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा इदं सर्वमसृजतेति । ते त्वदीयास्ताः
प्रजा गायत्रं वत्समन्वागुः । एष वै गायत्र्यै वत्सो यदाग्रयण
इति श्रुत्यन्तरादाग्रयणगृहो गायत्र्याख्यधेनोर्वत्सस्थानीयः ।
तमाग्रयणाख्यं वत्सं अश्वमेधस्य मध्यमेऽहनि अनुष्ठितवन्तः ।
ताः प्रजाः स्वेन महसा स्वकीयेनानुष्ठितेन महिमाख्यग्रहेण
त्वां विशन्तु । किं ब्रूना माता सर्वभूतानां सम्यङ्निर्माता
पुत्रवद्रक्षकः रोहितोऽश्वरूपः प्रजापतिः अभ्येतु अस्मानभि-
लक्ष्यागच्छतु ॥

अथ षष्ठीमाह । “यूयमुग्रा मरुतः पृश्निमातरः । इन्द्रेण
सयुजा प्रणीथ शत्रून् । आ वो रोहितो अष्टणोदभिद्यवः ।
त्रिसप्तासो मरुतः स्वादुसम्भुतः” इति । हे मरुतो यूयं सयुजः
युष्माभिः सहावस्थितेनेन्द्रेण साकमस्मदीयान् शत्रून् प्रणीथ
निराकुरुत । रोहितः प्रजाततिरूपोऽयमश्वः वो युष्मान् य
आष्टणोत् शत्रुक्षयकारिण एत इति भवदीयां कीर्त्तिं सर्वदा
शृणोति । कीदृशा मरुतः उग्रा शत्रुविषये कोपयुक्ताः पृश्नि-
मातरः एषान्ते पृश्निमातरः पृश्नेः पुत्राः उपमास इति हि